

Genocidi i bilingüisme

per Xavier Coromina

Entre altres coses, una llengua, per a semblar viva, ha de créixer.

Qualsevol llengua que durant un cert període de temps no presenti cap símptoma d'estar viva, té garantit el certificat de defunció en les enciclopèdies, i un enterament de tercera en l'atapeït cementiri de les llengües mortes.

Una llengua que creix és una llengua viva, i eliminar-la exigeix la voluntat metòdica de matar-la.

La història és plena de llengües. L'assassinat més bàrbar és el genocidi, que consisteix a criminalitzar, destruir i exterminar els suports i els usuaris d'una llengua.

És un mètode que taca per sempre, però té l'avantatge de la impunitat. Malgrat que el genocidi sigui un crim que no prescriu, mai cap genocidat no ha estat rescabalat per cap genocida.

Un altre mètode molt més sofisticat, que gairebé no embruta, perquè la substància assassina es dilueix en la història, és el mètode del bilingüisme. Consisteix a emmetzinar l'essència d'una llengua mitjançant la confusió absoluta de les ments dels parlants. L'enverinament comença amb una intoxicació: es confon el poliglòtisme amb el bilingüisme, és a dir, la virtut dels poliglòts de parlar dues o més llengües s'utilitza per a amagar a la ciutadania la malaltia dels bilingües, que és la d'aquells individus que, en el seu procés per a esdevenir persones, han format la seva ment amb una llengua híbrida de la corrupció d'altres llengües. Són aquells que entre nosaltres parlen el *catallà* o el *castelà*, depenent del grau d'infecció diglòssica, que és un símptoma evident d'intoxicació i que

consisteix a atorgar més importància a una llengua que no pas a una altra.

Perquè aquest mètode tingui una eficàcia completa, cal condicionar adequadament les víctimes.

Aplicant la màxima que el pacient, per a guarir-se, s'ha de reconèixer malalt, els partidaris del bilingüisme inicien una intoxicació paral·lela que té com a objectiu immersir els parlants en un sistema ideològic que afavoreixi la ingestió del preparat letal.

Així com no hi ha cap animal que se'n vagi a l'escorxadador per pròpia iniciativa, cap persona no renuncia al seu sistema ancestral de transmissió de coneixements sense presentar resistència. Per estalviar reaccions francament desagradables, els estratèges del bilingüisme insereixen un neologisme semàntic entre els parlants.

El concepte de globalització com a totalització, com a consideració d'un tot, prescindint de les parts que el formen, és relativament nou. No va entrar en els diccionaris fins ben enllà de la dècada dels noranta, de mil nou-cents noranta, vull dir. Abans s'utilitzava el terme *internacionalització* per a designar la necessitat d'esborrar fronteres o eliminar aranzels amb vista a eixamplar el mercat. Ara, a través de la globalització dels mercats, es tendeix a l'homogeneïtzació dels consumidors posant edulcorants a les ideologies i addicionant el ridícul a la vindicació de les diferències.

El còctel no és gens explosiu, com poden comprovar totes les persones que qualsevol dia de festa nacional tinguin la voluntat de repassar les estadístiques i sumar resignadament el percentatge d'espalans i catanyols que comparteixen en pau i eternitat els revolts malperaltats de les nostres carreteres.♦

